

ÉVELŐ

Halálűző ragyogásban.
Csupaszon a kékűlő ég alatt.

BYLINA

W blasku śmierci.
Pod błękitnym niebem.

XX. SZÁZADI ÁLÓMMARADÉK

Apám horkolása
felhorzsolja az eget.
Szemem alatt véraláfutás.
Szél lesz holnap – mondta öreganyánk.
.....
Szeretni indultam
azóta úton vagyok
Álmomból kitakarnak a csillagok
Képek riadnak bennem
Ablakunkon
jégvirág-kakast kappanol a reggel
Jász-pendelybe öltöztetne
szemmel
ver
Anyánk – Édesanyám ad rám inget és gatyát
Vállamra az se baj ha üres tarisznyát
Éneket a számra
kalitkába zárva
verdes ősemlékű idő
Időmbe fulladnak a lelkek
akik szerettek
Szemembe
homokot hord a szél:
– félelemmé issza látomásaim.

Pecsétes verssel számon
Legendák nyomában járok
Hetedhét országon innen
távol

vágóhídjaink vérvörös zajától
vadvirág zokogású estén
v á g y a i m a t
keréketört csöndön
tovagörgeti a fény
s ami marad:
mint "Az Atyának..." emelt
tenyéren a kenyér
kiszikkadtan – –
madárlátta magányából
felgyorsult szívveréssel
szétoztom köztetek

Pogány hitemből testálok rátok
Fekete szárnyakon fehér gondolato
Szeretni indultam
azóta Úton vagyok...

RESZTKI SNU XX STULECIA

Chrapanie mego ojca
zadrapało niebo.
Siniec pod mym okiem
Wiatr będzie jutro – powiedziała babka.

.....

Ruszyłem by kochać
odtąd jestem w drodze
Podczas snu gwiazdy mnie odkrywają
Obrazy przerażają się we mnie
W oknie
poranek koguta kastruje w lodowym kwiecie
ubrały go w zgrzebną szatę
wzrokiem
zaurocza

Matka – droga Matka daje mi koszulę i gacie
Na ramię torbę podrózną nie szkodzi iż próżną
Śpiew na ustach
a zamknięty w klatce
prastary czas obija się o ściany
zaś w moim czasie dławią się dusze
które mnie kochały
Wiatr
piachem sypie mi w oczy:
- wizje w strach przeobraża

Z wierszem pieczęcią na ustach
Śladami legend wędruję
Za siedmioma górami stąd
zdala
od gwaru naszej krwawej rzeźni
w wieczór łkania dzikich kwiatów
moje pragnienia
w ciszy łamanej kołem
dalej toczy światło

i co mi pozostało :
wyschnięty chleb

w dłoni -
wniesiony jak „Ojciec nasz...”
z samotności lecącego ptaka
z przyspieszonym biciem serca
wam rozdaję

Pogańską wiarę przekazuję wam
Białą myśl na czarnych skrzydłach
Ruszyłem by kochać
odtąd jestem w drodze

(1980)

(Kondrád Sutartski fordítása)

TALÁLKOZÁS

Rózsához

Milyen hősiesen izgató a megérkezés
és a lányok fényre szökő képe
itt
az állomásokon
a Dinoszauruszoké
miként Ősmagányukból ha kilépve
égő szívünket nyaldossák.

SPOTKANIE

Róży

Jaki wiernie ekscytujący przyjazd
I widok dziewcząt w jasnym świetle

Tu

na stacji dinozaurów
zanim z odwiecznej samotności jeśli wyjdą
niech liżą nasze płonące serca.

(Aleksander Nawrocki forditása)

FOLYAMATÁbra

Bali fiainak

Kőbezárt térben
napsütésen ballagsz át
több tonnás szívveréssel
egy szépítkezve zsugorodó
zöld

pont

láltán...

RYCINA ciąg dalszy

Dla Bali

W słońcu chodzisz po placu
z a m k n i ę t y m k a m i e n i a m i
z wielotonowym biciem serca
widziałem kurczący się

pięknie

zielony

punkt...

(Alekszander Nawrocki fordítása)

NYÍLT SZÍNEN

(Nagy Pálnak Párizsba)

Itt,
e hazányi szobában,
ahogy megérkezel
a virágminták vérezni kezdenek;
árnyékok oldalazva szétfolynak a falon,
a párusok, a belövések helyét előnti a fény.

- De a szemközti mészárszék ajtaja még zárva.
Pedig, szellőztetni lenne most ildomos.

(1982)

W OTWARTEJ SZOPIE

(Pawłowi Nagy w Paryżu)

Tu,
w pokoju,
do którego wracasz,
wzory kwiatów zaczynają krwawić;
twój cień strona po stronie
przepływa po ścianie,
pory, chropawe miejsca wypełnia światło.

– lecz przeciwległe drzwi janki zamknięte,
a rozsądnie byłoby teraz się schłodzić.

(1982)

(Alekszander Nawrocki fordította)